

тата да се бори и побеждава първокласни европейски войски *)

Обширна е нашата военна история. Страшни и кръвопролитни боеве сж водили нашитѣ прадѣди за запазване племето ни. Силни народи сж треперали подѣ знамената на българскитѣ полководци. Велики царе сж просили миръ. Но никога българската войска не е кръстосвала своето оръжие съ мечтъ на гордия Албионъ. Ний не мислехме, че ще стане нужда да премѣрваме скромнитѣ си фигури, нашата бедность, нашата духовна и материална недоразвитость съ колосалнитѣ армии на най-силнитѣ и най-богатитѣ народи въ свѣта. И стана нещо нечувано, недопустимо за никой човѣшки умъ — една щепя полуоблечени и полунахранени хора отстояваха три години срещу бѣснитѣ атаки на армитѣ на седемъ държави.

Мобилизацията

Още на 5 Септември 1915 година се получи въ Щаба на дивизията предписание, че следъ 2—3 дни ще бжде обявена мобилизация за да се взематъ мѣрки за извършването ѝ въ редъ и опредѣления срокъ.

Благодарение на обстоятелството, че мобилизационния планъ не бѣше напълно приготвенъ отъ военото Министерство и Щаба на Армията, мобилизацията въ частитѣ на дивизията вървеше много бавно. Едно следъ друго се получаваха заповѣди за ново преобразование на частитѣ, нови нареждания, които измѣняха съвършено старитѣ и съ това работата на началствующитѣ лица ставаше много трудна. Въ време на самата мобилизация се получиха редъ заповѣди отъ чието съдържание бѣше видно, че не всичко бѣше нагласено.

Съгласно плантъ за съсрѣдоточаването на дивизията, 11-и пех. полкъ трѣбваше да бжде пренесенъ съ трена до Кюстендилъ, обаче, една нова заповѣдъ № 181 отъ 2-а Армия отъ 19 септември гласеше, че пжтя отъ Костенецъ-Баня ще бжде преминатъ пешкомъ.

На 21 септември полка се организираше. Дружинитѣ бѣха на биваци и произвеждаха занятия.

На 23 с. м. полка, въ съставъ: 52 офицери, 18 кандидатъ офицери, 412 подофицери и 4799 редника се отпрати по жѣлѣзницата за ст. Костенецъ-Баня. Пренасянето стана по дружинно и на 26 с. м. полка се събра въ гр. Самоковъ и продължи къмъ своята цель — границата.

Още съ навлизането си въ тази мѣстность, безъ пжтища и населена отъ бедно население, хората отъ полка бѣха подложени на най-тежки изпитания. Цѣлата дивизия не бѣше още напълно съсрѣдоточена, а по силата на заповѣдитѣ тя бѣше изправена предъ самата граница. По-голѣма часть отъ

*) Скромнитѣ, но силни натура отъ троянскитѣ села бѣха удостоени съ високата честь да се срещнатъ съ най-добритѣ синове на Велика Англия. Тѣ отблъснаха отлично подготвената атака на 2/20 Лондонска дружина, като убиха въ ржкопашенъ бой 15 офицери и 69 войника и взеха 2 офицери и 28 войника пленници.